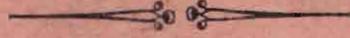

உ
சிவமயம்

தேவி தோத்திரத்திரட்டு

[உமாதேவியார், துர்க்கை, இலக்குமி, சரசுவதி, காளி ஆகிய
பஞ்சசத்திகட்கும் உரிய தோத்திரங்கள்; நவராத்திரி நாட்களில்
பிள்ளைகள் படித்தற்காகிய கவிகளுடன்.]

ஸ்ரீ காந்தா அச்சக வெளியீடு - 5.
யாழ்ப்பாணம்.

ஜய வராஹம், புரட்டாதி,

1954.

[மதிய பதிப்பு]

[விலை 25 சதம்.]

நவராத்திரி.

கனத்தாள்வேங் கயமுகனுங் கந்தனுஞ் சம்
பந்தனும் பாலுண்ட கும்ப
தனத்தாளே யறம்வளர்த்த கரத்தாளே
திரிபுரங்கள் தழலாய் வேவச்
சினத்தாளே சிறியோர்கள் செய்தபிழை
பொறுத்திரக்கஞ் செய்யுஞ் செய்ய
மனத்தாளே நின்கமல மலர்த்தாளே
யென்றலைமேல் வைத்தாள் வாயே.

நவராத்திரியாகிய ஒன்பது இரவும் திருவருட்
சத்தியும் உலக மாதாவுமாகிய ஈசுவரியை விசேஷ
மாக வழிபட்டு நாம் ஈடேறுதற்காகிய புண்ணிய
காலமாகும். எங்கள் ஈசுவரி உமையென்னுந் திரு
நாமத்தோடு பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தில் எழுந்
தருளி எம்பெருபானுடைய திருவருட்சத்தியாய் பஞ்ச
கிருத்தியத்திற்குங் காரணியாய் விளங்குவள்; காஞ்சி
புரத்தின் கண்ணே ஏகாம்பரநாத சுவாமியின் வாம
பாகத்திற் காமாட்சி என்னுந் திருநாமத்தோடு
விளங்கி முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் ஆன்மாக்கள்
ஈடேறும்படி செய்வள்; சிதம்பரத்திலே நட
ராசப் பெருமாரூர் ஆந்தத்தாண்டவஞ் செய்யும்
போது நிருத்தசாட்சியாகச் சிவகாம சுந்தரியென்
னுந் திருநாமத்துடன் ஆன்மகோடிகளுக்குத் திரு
வருள்புரிவள். காசி கேஷத்திரத்தில் ஆன்மகோடி
கள் தாமெடுத்த உடம்பினின்றும் பிரிதலாகிய
அந்திய காலத்தில், விசுவநாதப் பெருமாரூர் அந்த
ஆன்மகேடிகளை ஈடேற்றும் பொருட்டு அவற்றின்

செவியிலே சிவமூல மந்திரத்தை ஒதும்போது, எங்கள் தாய் விசாலாட்சி என்னுந் திருநாமத்தோடு அந்த ஆன்மகோடிகளின் சிரசைத் தமது அருமைத் திருமடியில் வைத்து அதுக்கிரகிப்பள்; திருவாலவாய் என்னும் மதுரையின்கண்ணே சோமசுந்தரப் பெருமானார் திருமருங்கில் எழுந்தருளி, இறைவர் சௌந்தரபாண்டியராக விளங்கிய காலத்தில் தடாதகைப் பிராட்டியாரென்னுந் திருநாமத்தோடு பாண்டிநாட்டைப் பரிபாலித்தாள்.

இன்னும், இலக்குமி யென்னுந் திருநாமத்தோடு கூடிச் சகல செல்வங்களையும், சரசுவதியென்னுந் திருநாமத்தைப் பூண்டு சகல கலைகளையும், காயத்திரி சாவித்திரி யென்னும் பெயர்பூண்டு ஞானத்தையும் பரிபாலிப்பவள் எங்கள் அன்னையேயாவள். மேலும் தூர்க்கை, காளி, சாமுண்டி முதலாம் திருநாமங்களைப் பொருந்தித் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்பவள் எங்கள் மாதாவேயாவள்; உலகின் கண்ணையுள்ள சராசரங்கள் தோறும் அழகின் அம்சமாக விளங்குபவளும், பெண்பாலாரிடத்து வசீகரசத்தியை உதவி, பிரபஞ்சம் நடைபெறச் செய்பவளும் எங்கள் பெருமாட்டியேயாவள்.

ஆன்மகோடிகள் சோர்வடைந்த காலத்து நவசத்தியை அவைகட்கு ஊட்டி அவைகளை ஊக்கப் படுத்தி ஈடேற்றுவவள் எங்கள் பிராட்டியே; இவ்வரிய மகத்துவங்களோடு கூடிய எங்கள் புவனேசுவரியை, திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்குத் தமது ஞானப்பாலருத்திச் சைவமுந் தமிழும் மேன்மையுறச் செய்த பெரிய நாயகியை, அபிராமிப் பட்டரின் திவ்விய தமிழ்ப் பிரபந்தத்தைக் கேட்டு அவருக்கு நேர்ந்த இடையூற்றை நீக்கிய அபிராமித் தாயை, மகேசுவரியை, மனோன்மன்யை, பர்வதவர்த்தனியை, தையனாயகியை, இராசராஜேஸ்

வரியை, வாலாம்பிகையை, இந்தப் புண்ணிய காலத்
திலே தவறவிடாது விதிப்படி விரதமனுட்டித்துப்
பூசித்துப் பரவி ஈடேறுவோமாக.

நவராத்திரியாகிய ஒன்பது தினங்களிலும்
திருவருட்சத்தியாகிய ஈசுவரிக்கு விசேஷபூசை ஆரா
தனை வழிபாடுகள் எங்குஞ் செய்யப்படுகின்றன.
நவராத்திரியுள் முதல் மூன்று இரவும் வெற்றியை
வேண்டித் தூர்க்காதேவியும், அடுத்த மூன்றிரவும்
செல்வத்தை வேண்டி இலக்குமீதேவியும், இறுதி
மூன்றிரவும் கல்வியைவேண்டிச் சரஸ்வதிதேவியும்
விசேஷமாகப் பூசிக்கப்படுவர்; இப்புண்ணிய காலத்
தில் அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்,
சூத்திரர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சகல தொழி
லாளிகளும் தேவியைப் பூசிக்கத் தவறமாட்டார்கள்.
நமது நாட்டின்கண்ணே இந்த நவராத்திரி புண்ணிய
காலத்திலே தேவாலயங்கள், வித்தியாலயங்கள், மடா
லயங்கள், சுத்தகிருகங்கள் முதலாமிடங்களிற் சும்ப
ஸ்தபானஞ்செய்து நம்மனோர் ஆசாரியர்களைக்
கொண்டு விசேஷபூசை வழிபாடு செய்து வருவர்.
உபாத்தியாயர்களா யுள்ளவர்கள் மாணக்கருக்குத்
தோத்திரங்களையும் விருத்தங்களையும் இனிது பாடு
வதற்குப் பயிற்றி, கோலாட்டம் முதலிய விளையாட்டுக்
களையும் பழக்கி இந்தப்பத்துத் தினங்களிலும் ஒவ்
வொரு பெற்றார் வீடுக்கும் அப்பிள்ளைகளை அழைத்
துக்கொண்டுபோய் விருத்தம் படிப்பித்துப் பெற்றோ
ரையும் வீடுடையாரையும் மகிழ்வித்துச் சந்மானம்
பெறுவது வழக்கம்.

இனி மகா நவமியிலன்று எல்லாரும் புத்தகபூசை
ஆயுதபூசை என்னுமிவைகளைச் சிரத்தையோடு முற்
காலத்திற் செய்து வந்தனர். இப்பொழுது பலர்
இவற்றைக் கைவிடச் சிலர் மாத்திரஞ் செய்து வரு
கின்றனர். இந்த மேலான கொள்கைகளையும் வழி
பாட்டையும் நம்மனோர் விபரீதபுத்திகொண்டு

கைவிட்டமையாற்றான் அடிமைத்திறம், புறக்
கணிப்பு, பஞ்சம், விபரீத மாறுதல்கள் முதலாந்
தீமைகளெல்லாம் வருத்தத் தலைப்பட்டன வென்
பதை உள்ளபடி யுணர்ந்து, இனியேனும் வெற்றியுஞ்
செல்வமும் ஞானமும் பெறும் வண்ணம் முறையே
துர்க்கை, இலக்குமி, சரசுவதி தேவிகளை வழிபட்
டுய்வாராக.

நவராத்திரி விரதம்.

இது புரட்டாசிமாசத்துச் சக்கிலபக்கப் பிரதமை
முதல் நவமியீருகிய ஒன்பது நாளும் பர்வதிதேவி
யாரைக் கும்பத்திலே பூசைசெய்து அநுட்டிக்கும்
விரதமாகும். இதிலே முதலெட்டு நாளும் பணிகாரம்
பழமுதலியவை உட்கொண்டு, மகா நவமியில்
உபவாசமிருந்து, அடுத்தநாளாகிய விஜயதசமியன்று
காலே பாரணஞ் செய்க.

விசேஷமாக நவராத்திரி காலத்தில் இத்தேவி
தோத்திரத்திரட்டிலுள்ள பாக்களை ஆசாரசீலராய்ப்
பத்தியோடு பாராயணஞ் செய்தல் உத்தமமாம்.

ம. வே. தி. ச.

தேவி தோத்திரத் திரட்டு.

விநாயக வணக்கம்.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்தப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

உமாதேவியார்.

செறிதரு முயிர்தொறுந் திகழ்ந்து மன்னிய
மறுவது மரனிட மரபின் மேனியே
ஆறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய
இறைவிதன் மலரடி யிறைஞ்சி யேத்துவாம். (1)

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழ்வு சைவநெறித் திருநீற்றி நொளிவிளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோன் அமுதுசெய்த் திருமுலைப்
பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரீபூங் கழல்போற்றி. (2)

உதிக்கின்றசெங்கதி ருச்சித்திலக முணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கமாதளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்றமேனி யபிராமி யென்றன் விழுத்துணையே. (3)

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்து நினைப்பதுன்னை
யென்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளெழு தாமறையி
னென்று மரும்பொரு ளேயரு ளேயுமையே யிமயத்
தன்றும் பிறந்தவ ளேயழி யாமுத்தி யானந்தமே. (4)

கொள்ளேன் மனத்தினின் கோலமல் லாதன்பர் கூட்டந்
தன்னை
விள்ளேன் பரசமயம் விரும் பேன்வியன் மூவுலகுக்
குள்ளே யனைத்தினுக் கும்புறம் பேயுள்ளத் தேவினைந்த
கள்ளே களிக்குங் களியே யளியவென் கண்மணியே. (5)

சொல்லும் பொருளு மெனைநட மாடுந் துணைவருடன்
புல்லும் புரிமளப் பூங்கொடி யேநின் புதுமலர்த்தா
ளல்லும் பகலுந் தொழுமவர்க் கேயழி யாவரசுஞ்
செல்லுந் தவநெறி யுஞ்சிவ லோகமுஞ் சித்திக்குமே. (6)

ஆசைக் கடலி லகப்பட்ட டருளற்ற வந்தகன்கைப்
பாசத்தி லல்லற் படவிருந் தேனைநின் பாதமென்னும்
வாசக் கமலந் தலைமேல் வலியவைத் தாண்டுகொண்ட
நேசத்தை யென்சொல்லு வேனிசர் பாகத்து நேரிழையே. (7)

பவளக் கொடியிற் பழுத்தசெவ் வாயும் பனிமுறுவற்
றவளத் திருநகை யுந்துணை யாவெங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்குந் துணைமுலையா
ளவளைப் பணிமின்கண் டீரமராவதி யாளுகைக்கே. (8)

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதந்தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டுசெய் தாருள ரோவில ரோவப் பரிசடியேன்
கண்டுசெய் தாலது கைதவ மோவன்றிச் செய்தவமோ
மிண்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன்றேபின் வெறுக்கை
யன்றே.

நாயகி நான்முகி நாராயணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமனே சாதிரச்சு
வாயகி மாவினி வாராகி சூலினி மாதங்கியென்
ருயகி யாதி யுடையாள் சரண மரணமக்கே. (10)

நாயே னையுமிங் கொருபொரு ளாக நயந்து வந்து
நீயே நினைவின்றி யாண்டுகொண் டாய்நின்னை யுள்ள
வண்ணம்
பேயே னறியு மறிவுதந் தாயென்ன பேறுபெற்றேன்
ரூயே மலைமகளே செங்கண் மாறிருத் தங்கைச்சுயே. (11)

தனந்தருங் கல்வி தருமொரு நானூந் தளர்வறியா
மனந்தருந் தெய்வ வடிவுந் தருநெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
வினந்தரு நல்லன வெல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாளபிராமி கடைக்கண்களே. (12)

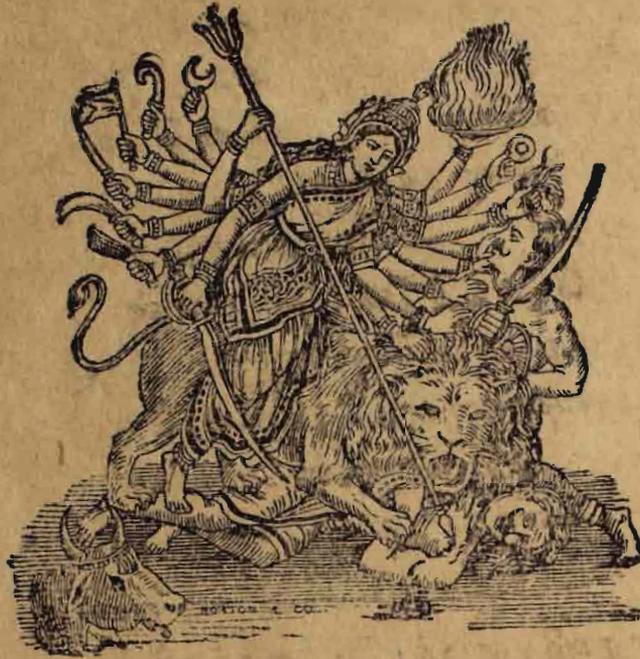
—அபிராமியந்தாதி.

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிடையிலே நடையிலே
சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை நுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலே அவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த
பொடியிலே அடியிலே மேற்

சூரித்த முகையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
 புந்திதனை நுழையவிட்டு
 நெட்டிலே அலையாமல் அறிவிலே பொறையிலே
 நின்னடியார் கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்ற அன்பிலே மலைவற்ற மெய்ஞ்ஞான
 நேயத்திலேயு னிருதாள்
 மட்டிலே மனதுசெல நினதருளும் அருள்வையோ
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைராச னுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்கா தலிப்பெண் உமையே. (13)

பூணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராந்தகி தீயம்பகி யெழிற்
 புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
 புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கும்
 நாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத
 நாதாந்த சத்தியென்றுன்
 நாமமே யுச்சரித் திடுமடியர் நாமமே
 நானுச்சரிக்க வசமோ
 ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி யெனப்புகழ்
 அகிலாண்ட கோடியீன்ற
 அன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசும்
 ஆனந்த ரூபமயிலே
 வாரணியும் இருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைராச னுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெண் உமையே. (14)

—தாயுமானவர் பாடல்.

துர்க்கை.

ஒரெட் டிதழ்வட்டத் துள்ளாய சட்கோணம்
பாரித்த முக்கோண வட்டப் பராபரையே
வாரிப் படுஞ் சமுதாக்கும் வால்வளைக்கை
வேரிக் கரும்பேவித் தின்றிவினை மூலமே. (15)

ஆதியா யந்தத்தி னந்தமாய் நின்றோற்குப்
பாதியா யொன்றாய்ப் பலவாகிப் பல்லுயிராய்ப்
பேதியா நின்றாய் பெருமாட்டி நின்பெருமை
சோதியா நின்றூர்க் கெளிதன்றே துல்லவமே. (16)

தோன்று சராசரங்க ளெல்லாந் தொடர்விடா
தேன்ற சிவமயமு தின்னன்றி யில்லையால்
ஆன்ற விருப்பி னருந்துவன வின்றாமேல்
ஊன்று சுவையுளவோ நந்தா வொளிவிளக்கே. (17)

முச்செயலுங் காட்டி யவைபுரக்கு மூவரைத்தன்
இச்சையிற் காட்டி யவருளத்து மெட்டாயாற்
பச்சை யிளங்குதலைக் கிள்ளாய் பரையேநின்
விச்சையிவை யென்றால் விடுத்துணர வல்லாரார். (18)

பேதாதி பேதம் பிறந்த வுயிர்த்தொகைக்கோ
ராதார மாகி யளவை யறிந்தளித்தாய்
ஓதா மறைநூ லுபநிடதத் துண்மபமாம்
பாதார விந்தம் பெறப்பெற்றேன் பாதகனே. (19)

— புராணம்.

இலக்குமி.

கொழுதியிசை யளிமுரலுந் தாமரைமென்
பொசுட்டிலுறை கொள்கைபோல
மழையுறமுந் திருமேனி மணிவண்ணை
னிதயமலர் வைகுமானே
முழுதுலகு மினிதீன்ற வருட்கொம்பே
கரகமலமுகிழ்த் தெந்நாளுங்
கழிபெருங்கா தலிற்றொழுவோர் வினைதீர
வருள்கொழிக்குங் கமலக்கண்ணாய். (20)

கமலைதிரு மறுமார்பன் மனைக்கிழத்தி
செழுங்கமலக் கையாய் செய்ய
ளிமலைபசுங் கழைகுழைக்கும் வேனிலான்
றனையீன்ற விந்தைதூய

அழுதகும்ப மலர்க்கரத்தாய் பாற்கடலு
 ளவதரித்தோ யன்பர்நெஞ்சத்
 திமிரமகன் றிடவொளிநுஞ் செழுஞ்சுடரே
 யெனவணக்கஞ் செய்வான் மன்றே. (21)

மடற்கமல நனும் பொசுட்டி லரசிருக்குஞ்
 செந்துவர்வாய் மயிலே மற்றுன்
 கடைக்கணருள் படைத்தன்றே மணிவண்ணன்
 உலகமெலாங் காவல்பூண்டான்
 படைத்தனன் முகக்கிழவன் பசுங்குழவி
 மதிபுனைந்த பரமன்றானுந்
 துடைத்தனனின் பெருஞ்சீர்த்தி யெம்மனே
 ராலெடுத்துச் சொல்லற் பாற்றே. (22)

மல்லனெடும் புவியனைத்தும் பொதுநீக்கித்
 தனிபுரக்கு மன்னர்யாருங்
 கல்வியினிற் பேரறிவிற் கட்டழகில்
 நிகரில்லாக் காட்சியோரும்
 வெல்படையிற் பகைதூரந்து வெஞ்சமரில்
 வாகைபுனை வீரர்தாமும்
 அல்லிமலர்ப் பொசுட்டுறையு மணியிழை நின்
 னருனோக்க மடைந்துளாரே (23)

செங்கமலப் பொலந்தாதிற் றிகழ்ந்தொளிநு
 மெழின்மேனித் திருவே வேலை
 அங்கணுல கிருள் தூக்கு மலர்க்கதிராய்
 வெண்மதியா யமர்க் கூட்டும்
 பொங்கழலா யுலகனிக்கும் பூங்கொடியே
 நெடுங்காணிற் பொருப்பின் மண்ணில்
 எங்குளேநீ யவணன்றே மல்லல்வளஞ்
 சிறந்தோங்கி யிருப்பதம்மா (24)

சரசுவதி.

(சகலகலாவல்லி மாலை.)

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண் டாகும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

(26)

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாபமயிலே
சகல கலாவல்லியே.

(27)

தூக்கும் பனுவற் றுறை தோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர் செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

(28)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
னேநெடுந் தாட்கமலத்

தஞ்சுத் துவச முயர்த்தோன் செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சுத் தவிசொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

(29)

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்து நின்றந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

(30)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

(31)

சொல்விற் பனமு மவதான
முங்கனி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
வாய் நளி னாசுனஞ் சேர்
செல்விக் கரிதன் றொருகால
முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

(32)

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் றேற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்தார்
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம் புயத் தாயே
 சகல கலா வல்லியே.

(33)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேம்பட்ட மன்னரு மென்
 பண்கண்ட ளவிற்பணியச் செய்வாய்
 படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
 விளம்பிலுன் போற்
 கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
 சகல கலா வல்லியே.

(34)

—தமரதநபர்.

சரஸ்வதி யந்தாதி (திரட்டு) வேண்பா.

ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையு
 மேய வுணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
 வருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
 யிருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

(35)

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயுங்
 கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையுந் - துடியிடையும்
 அல்லும் பகலு மநவரத முந்துதித்தாற்
 கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

(36)

கலித்துறை.

சீர்தந்தவெள் ளிதழ்ப்பூங்கமலாசனத்தேவிசெஞ்சொற்
 றூர்தந்தவென்மனத்தாமரையாட்டிசரோருகமேற்
 பார்தந்தநாதனிசைதந்தவாரணப்பங்கயத்தாள்
 வார்தந்தசோதியம்போருகத்தானை வணங்குதுமே. (37)

வணங்குஞ்சிலை நுதலுங்கழைத்தோளும்வனமுலைமேற்
 சுணங்கும்புதியநிலவெழுமேனியுந்தோட்டுடனே
 பிணங்குங்கருந்தடங்கண்களுநோக்கிப்பிரமன்பா
 லுணங்குந்திருமுன்றிலாய்மறைநான்குமுரைப்பவளே. (38)

உரைப்பாருரைக்குங்கலைகளெல்லாமெண்ணிலுன்னையன்றித்
 தரைப்பாலொருவர்தரவலரோதண்டரளமுலை
 வரைப்பாலமுதுதந்திங்கெனைவாழ்வித்தமாமயிலே
 விரைப்பாசடைமலர்வெண்டாமரைப்பதிமெல்லியலே. (39)

இயலானதுகொண்டுநின்றிருநாமங்களேத்துதற்கு
 முயலாமையாற்றடுமாறுகின்றேனிந்தமுவுலகுஞ்
 செயலாலமைத்தகலைமகளேநின்றிருவருளுக்
 கயலாவிடாமலடியேனையுமுவந்தாண்டருளே. (40)

—கம்பர்.

காளிதேவி.

அந்தரியா மனையமலை யாலகாலி
 யம்பிகைமா தரிகொளரி யாளி யூர்தி
 வந்தரிநான் முகன்வணங்கு மலர்த்தாட்சூரி
 வைரவிதா ருகவைரி மாதங்கி நீல
 கந்தரியோ கினிசூலி நீலிநாக
 கங்கணிசங் கரிவிமலை காளிவால
 சுந்தரி சாமுண்டி திரி சூலிகோலத்
 துணையடியென் முடிமீது சூடினேனே. (41)

—புராணம்.

உ
நவராத்திரி நாட்களிற் பிள்ளைகள்
படித்தற்காகிய கவிகள்.

விநாயகர் காப்பு.

ஓங்கார வடிவான உன்பாத தாமரையும்
உபயபரிபுர மறைகளும்
உதிக்கின்ற செங்கதிர்க ளொருகோடி நிகரொளியும்
உத்துள நீற்றினொளியும்
பாங்கார் கஜாநநமும் உபயகரமும் வளர்புயப்
பவளாச லங்கணன்கும்
பாசமுட னங்குசம் கொம்பேரி லட்டுகம்
பட்சமொடு வைததகரமும்
நீங்காத அருண்மாரி பொழியுந்தரி யம்பகமும்
நிறையுமும் மதமாரியும்
நீள்சடா டவியும்வெண் பிறையுமொரு தொந்தியும்
நெஞ்சிலொரு காலும்மறவேன்
காங்கேயன் மகிழ்தமைய னேகங்கை நதிபெருகு
காசிவாழ் துண்டிராச
கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேயருட்
கருணாநிதிக் கடவுளே.

அன்னைப்பத்து.

திசுச்சிற்றம்பலம்.

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே யென்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கு
நாதரின் நாதனா ரன்னே யென்னும்.

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உண்ணின் றுருக்குவ ரன்னே யென்னும்
உண்ணின் றுருக்கி யுலப்பிலா வாநந்தக்
கண்ணீர் தருவரா லன்னே யென்னும். (3)

நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்
சித்தத் திருப்பரா லன்னே யென்னும்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
யத்த ரானந்தரா லன்னே யென்னும். (4)

ஆடரப் பூணுடைத் தோல் பொடிப்பூசிற்றோர்
வேடமி ருந்தவா றன்னே யென்னும்
வேடமி ருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடுமிது வென்னே யன்னே யென்னும் (5)

நீண்ட கர்த்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டி நன்னூடரா லன்னே யென்னும்
பாண்டி நன்னூடர் பரந்தெழு சிந்தையை
யாண்டன்பு செய்வரா லன்னே யென்னும். (6)

— திருவாசகம்.

திருச்சாழல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும் வெண்ணீ று பூண்பதும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயான் மறைபோலுங் காணேட
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதவுங் கொண்டென்னை
யீசனவ நெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான் சாழலோ. (7)

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
றுன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது வென்னேட
மன்னுகலை துன்னுபொருண் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ. (8)

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேட
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனிய னுயிடினுங்
காயிலுல கணைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. (9)

அயனை யநங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான் காணேட
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தான்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. (10)

தக்கனையு மெச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்கணந்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதா நென்னேட
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

சதகம்.

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான
பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பல்வேண்டாம்
ஒருவருக் கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லிப் பின்சபையி
லுமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
சுற்றுமே பொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையிற்
ருன்போய் விலக்கல்வேண்டாந்

தையியந் தனில்விக்ர மாதித்த னென்னினூந்
 தன்னையே புகழல்வேண்டாம்
 மற்றொன்று மெண்ணாது செய்யல்வேண் டாமென்பர்
 மணவாள நாராயணன்
 மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (12)

திருப்புகழ்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உம்பர்தருத் தேனு மணிக்	கசிவாகி
ஒண் கடலிற் றேனமுதத்	துணர்ஆறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்ற னுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே. (13)

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற்	குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத்	தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற்	குமரேசா
கறையானைக் கினையோனே கதிர்காமப்	பெருமானே. (14)

நாத விந்து கலாதீ நமோ நம	
வேத் மந்தர் சொருபா நமோ நம	
ஞான பண்டித சாயீ நமோ நம	— வெகு கோடி.
நாம சம்புகு மாரா நமோ நம	
போக அந்தரி பாலா நமோ நம	
நாக பந்தம யூரா நமோ நம	— பரகூர்
சேத தண்ட வினோதா நமோ நம	
கீத கிங்கிணி பாதா நமோ நம	
தீர சம்பரம வீரா நமோ நம	— கீரராச

தீப மங்கள் சோதீ நமோ நம	
தூய அம்பல லீலா நமோ நம	
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம	— அருள்தாராய்
ஈதலும் பல கோலால பூசையும்	
ஓதலுங் குண ஆசார நீதியும்	
ஈரமுங்குரு சீபாத சேவையும்	— மறவாத
ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்விளை	
சோழமண்டல மீதேமனோகர	
இராச கெம்பிர நாடாளு நாயக	— வயலூரா
ஆதரம்பயில் ஆரூர் தோழமை	
சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமுனானினில்	
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி	— லையிலேகி
ஆதியந்த வுலாவாச பாடிய	
சேரர் கொங்குவை காவூர் நனூடதில்	
ஆவிநன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்	— பெருமானே. (15)

பைங்கிளிக் கண்ணி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமுட னாதி யளவாம லென்னறிவிற்
சுந்தரவான் சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. (16)

அகமேவு மண்ணலுக்கென் அல்லலெல்லாஞ் சொல்லிச்
சுகமான நீபோய்ச் சுகங்கொடுப்பாய் பைங்கிளியே. (17)

ஆவிக்கு ளாவினெனும் அற்புதனார் சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (18)

ஆருமறியாம லெனை அந்தரங்க மாகவந்து
சேரும்படி யிறைக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே. (19)

ஆருன கண்ணீர்க்கென் னங்கபங்க மானதையுங்
கூருத தென்னோ குதலைமொழிப் பைங்கிளியே. (20)

இன்பருள வாடையழுக் கேறுமெமக் கண்ணல்சுத்த
அம்பரமா மாடை யளிப்பானே பைங்கிளியே. (21)

உன்ம லொன்றிரண்டென் றோராமல் வீட்டுநெறி
சொன்னான் வரவும்வகை சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (22)

ஊருமில்லார் பேருமிலார் உற்றார் பெற்றருடனே
யாருமிலா ரென்னை யறிவாரோ பைங்கிளியே. (23)

ஊரைப்பா ராமலெனக் குள்ளகத்து நாயகனார்
சீரைப்பார்த் தாற்கருணை செய்வாரோ பைங்கிளியே, (24)

என்றுவிடியு மிறைவாவோ வென்றென்று
நின்ற நிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே. (25)

மங்களம்.

சீர்கொண்ட பரமவா னந்தசிற் சுகசொருப செகதீச திருமங்களம்
தெய்வசர வணபவசண் முகவற்கு முன்வந்த திகழ்ச திருமங்களம்
பேர்கொண்ட சதுர்மறையின் முதலிலகு பிரணவப் பிரகாச திருமங்களம்
பிறைநுதலொ டயில்விழுகொள் வலவையெனு மரிவையிற் பெருநேச
திருமங்களம்
ஊர்கொண்ட பரிதிமணி யெனவிலகு முதரமதிலொளிர் தேச திருமங்களம்
ஒருவெண்ணை நல்லையமர் மெய்கண்ட தேசிகற் குபதேச திருமங்களம்
கார்கொண்ட கரடதட கயமுகவ வங்குசக் கரராச திருமங்களம்
கருணைச நல்லையங் கைலாச புரிவாச கவினேறு கணராசனே. (26)

வாழி.

அருணவிக சிதகமல மலரைநிகர் தருவதன மாறுமநு தினமும் வாழி
அமரர்தொழு கனகசபை நடனமிடு பரமசிவ னருண்முருகர் சரணம்
வாழி
கருணைமழை பொழிபனிரு நயனமதி னெடுவலிய கவினுலவு தோள்கள்
வாழி
கனகிரியை யிருபிளவு படவுருவு நெடியவயில் கரதலத் தினிது வாழி
வருணமர கதவழகு திகழவரு மவுண்ணெனு மயிலினெடு சேவல் வாழி
வனசரர்த மரசனுத வியகுறமி னெடுகடவுண் மயிலிவர்க டனமும் வாழி
தருணமிது வெனவமரர் பணிநல்லை யமர்கந்தர் தமதடியர் நிதமும் வாழி
சகசநிரு மலபரம சுகிர்தபரி பூரண சடாகூரம் வாழி வாழி. (27)

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம், புத்தகசாலை.

● எமது பிரசுரங்கள்.

1. செந்தமிழ் மொழி வளம் 1-60
(தமிழைப் பிழையறப் பேசவும் எழுதவும் பயிற்றுவது)
ஆரும்வகுப்பு முதல் S. S. C. வகுப்பு முடிய உபயோகிக்கக்கூடியது
பண்டிதர் ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை எழுதியது
2. கணிதப்பயிற்சி அப்பியாசங்கள் -60
ஐந்தாம் வகுப்புக்குரியது
பண்டிதர் க. இராசையா எழுதியது
3. சத்திய சரிதை அல்லது சூழரையால் சூழ்ந்த கதை 1-00
J. S. C. வகுப்புப் பாடப்புத்தகம்
4. கண்ணகி கற்பு அல்லது வினைச்சிலம்பால் வினைந்த கதை
புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரன் எழுதியது
- 5 தேவி தோத்திரத்திரட்டு -25

● எங்கள் அச்சகப்புத்தகசாலையில்

இலக்கண இலக்கியங்கள், புராண இதிகாசங்கள், சமய நூல், நீதிநூல், முதலியவற்றோடு, பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குரிய தமிழ் ஆங்கிலப் பாடப்புத்தகங்கள், கோப்பிகள், கற்பலகை, பேனா, பென்சில் முதலிய எல்லா உபகரணங்களும் சகாயமான விலைக்குக் கிடைக்கும்.

மனேஜர்,

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம்,

213, K. K. S. ரோட், யாழ்ப்பாணம்.